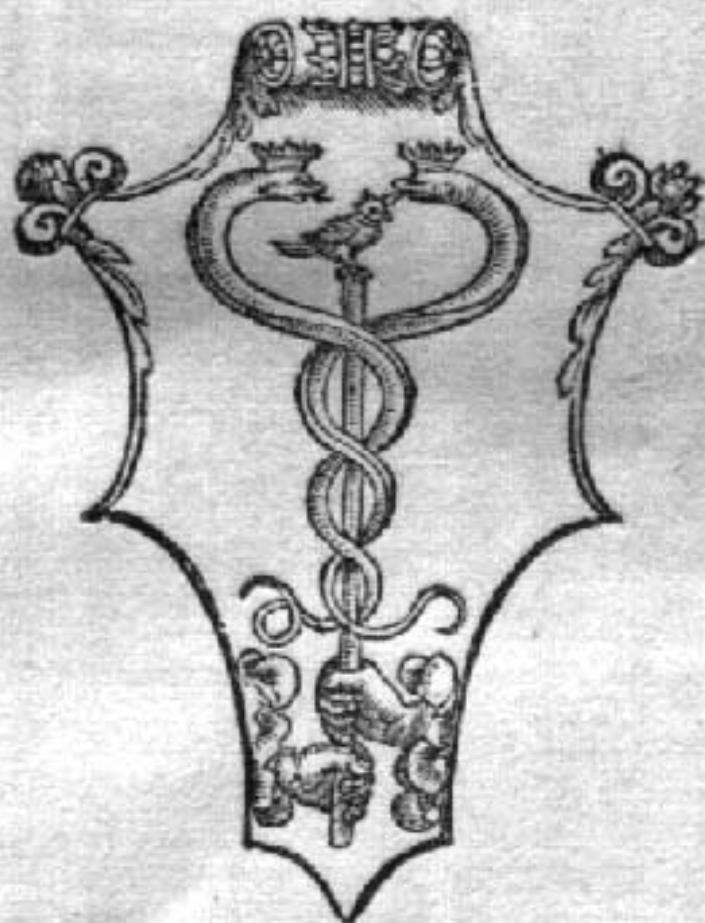

DIVI IOAN

NIS CHRYSOSTOMI CON-
ciunculæ perquam elegantes sex
de fato & prouidētia Dei.

Basileæ apud Ioannem Frobenium,
Mense Februario. Anno
M. D. XXVI.

ERASMVS R O T E R O D A
mus Ioanni Claymondo Theolo/
go, collegij apum Præsidi,
Oxoniae S. D.

LORES API/ bus congruunt , eó/ que ex florentissimis simul ac saluberrimis diui Chrysostomi hor tis decerptos mittō flosculos sex , unde se/ dulum & operosum examen tuum ad san ctum mellificium colligat succum , nō mi/ nus animo salutiferum , quām palato sua/ uem . Fateor ex Demosthenis , Aristopha/ nis , & Lucianī pratis optime colligi , quæ ad Græcanicæ linguæ puritatem attinēt . Semper enim huius mūdi filij nescio quo pacto superant filios lucis in sua genera/ tione . Non possum tamen non probare il lorum animum , qui pietatis amore malūt ex sanctorum litteris , linguæ mediocrem politiem , sanctimoniacæ lucro cumulatam , quām ex Ethnicorum librīs insignem ser/ monis elegantiam cum periculo morum coniunctam . Est enim mel è taxo toxicū ,

a 2 quo

quo uix aliud dulcius , sed præsens habet
uerenum. Hoc animo qui sunt , nō alium
potius terere debet, quām Chrysostomū,
cuius sermo quum satis purus est, tum mi-
ra facilitate, copiaq; fluit. Et ne tantum ex
facili uidear aliena largiri , scito mihi rem
fuisse cum codice, ut peruetusto ita nō us-
quequaq; castigato . Hoc itaq; munuscu-
lum, si gratum esse sensero, curabimus &
alia mittere , tuo alueario usui futura , cui
tu mi Claymonde hoc impensis patro-
num præstes oportet, quo plures exori-
untur, qui mellificio obturbat . Et habent
quidem ruris apiculæ aculeos quibus ful-
cos conficiant, Christianæ uero apes non
habent aculeū, aut si habent, prodeße ma-
lunt quām ferire. Et tamen fuci cum apī-
bus in partem laboris ueniunt, isti crabro-
nes uerius quām fuci , nihil non faciunt,
quo mellificantibus obsistant. Be-

ne uale. B A S I L E A E

3. Cal. Feb. Anno

M, D, XXVI.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟ

ΝΟΙΑΣ ΔΟΓΟΣ Α.

Ο ΔΛΗΣ ΓΕΜΕΙ ΤΑ/
ραχῆς μῆρην ζωή, καὶ θορύ/
βω μεσός ὁ πῦρν βίος ἐτιμ.
ἄλλον τόπον δέ τὸ χαλεπόν
ἀγαπητοί. ἄλλον τούς θορύ/
βως τόπους ισχὺ ταραχάς, ἢ
πρὸς τὸ πραστεῖον μεταθέναι διωάμενοι, ἢ μένον
περ φέρειν ἀλύπως, οὐδὲ τερού τόπων μεμελετήκα
μερ, ἄλλον αποδυσπετοώπτες θεράπαντα σιατέλε
μον γεόντοι. Καὶ μὴν τανίαμ, οὐδὲ νόσοιν οὐδεται,
ἄλλον φροντίδων σύγκομ, καὶ πνοσασίαρ δίκιας,
ἄλλον ταδιστροφίαρ, ἄλλον ἀπαδίαρ. Καὶ θέα
τῆς ἀνοίας τὴν ὑπόρεολήν. Οὐ γαρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
πράγμασιν, ἄλλον ἐπὶ τοῖς ἐνοιτίοις ἵστως τάντες
θέμηνται. καίτοι γε εἰ τῷρ πναγμάτων ἡ φύσις
ἴμειρ αὐτία τῷρ οὖτις μῶμόν τοι, οὐκ ἐχθῆμ ἐπὶ τοῖς
ἐνοιτίοις ἵστως οὐδεται, ἄλλον εἰ πενία ηακόρ Καὶ
αφορητού, τὸ μὲν πλάττω γωντα σύμεποτε ἐχθῆμ ἀ
λύκη, καὶ εἰ ἀπαδία ηακόρ, τὸ μ τολυπαδίας δι
πολαύοντα εὐθυμέμην ἐχθῆμ. τάλιμεν τὸ τὰ ηοινά
τῆς φύλεως πναγμάτα διοικήρ, ήγε μῶμ ἀπελαύκη

α 5 καὶ

ΠΕΡΙ ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ ΛΟΓΟΣ 5.

μηδέ, οὐδὲ μέτεπερ ἐπιζητήμενό. ταῦτα οὖν εἰδίστε,
λέγαποι, φεύγωμεν ἐκεῖνα, διώκωμεν ταῦτα,
ἴνα καὶ τὸ πρόντιον μηδὲ μελλόντων πάχωμεν ἀγα-
θῶν, χάριν καὶ φιλανθρωπίας τῷ κυρίᾳ Κυρίῳ Ιησοῦ
Χριστῷ, μενδὲ οὗτῷ πατρὶ μόνῳ θυμῷ αὐτῷ ἀματῷ ἀγίῳ
παιενίμανι, νῦν Θεοῖς τοὺς αἰῶνας τῷ
αἰώνιῳ, ΑΜΗΝ.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΠΙΠΩΘΗ ΠΑΡ ΙΩ. ΦΡΟΒΕΝΙΩ
ΔΥΝΤΗ ἐπιφανεσάτη πόλις βασιλεία ελ-
εετίωρ, ἔτε αὐτοῦ Νεογονίας χιλιοστῷ περί^τ
τακοστοσῷ κ. 5. μηνί^τ
Ναργκλιῶν.